Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uobis pater uṽr qui in celis ē. ¶ Non longe ē ab unoq̃q;
quod poscat. cum de benignitate supplicii sententia
pendeat iudicamus. qui humanarū precum mise
ricors & iustus adiutor equitatem suam de nrā tem
tate prescribit ut non haberet in eo ius seueritatis
quos non inuenisset cupidos ultionis. Clementes autē
& mites animos etiam largitas decet. ¶ Nichil enim
ē dignius quam ut homo sui sit auctoris imitator
& sedm modum pprie facultatis diuini sit opis exe
cutor. ¶ Iam cum alimēta esurientes. uestimēta nudi
fouentur infirmi. nonne auxilium dei manus ex
plet ministri. & benignitas serui munus ē dni.
¶ Ut cum ad affectus misericordie sue adiutore non
egeat. ita suam omnipotentiam temperauit ut la
boribus hominum p homines subueniret. & merito
deo grē referuntur de pietatis officiis cuius opera
uidentur. Propter quod ipse dns discipulis ait.
¶ Sic luceat lumen uriū coram hominib. ut uideant
opera uestra bona & glorificent patrem uestrum
qui in celis est.